

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ปัญญพนต์ มั่นคง,¹ ญัฐพร จาตุยางโทน,² วาทีนี ศิริชัย³, ดลยา แก้วคำแสน⁴,

¹ นักศึกษา สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

^{2,3,4} อาจารย์ สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Received 21/05/24 Revised 29/06/24 Accepted 30/06/24

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เพลง แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านหลักปิ่น จำนวน 21 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.71/86.19 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการเรียนด้วยการสอนโดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.85$, $\sigma = 0.16$)

คำสำคัญ: การเขียนคำ, มาตราตัวสะกด, การสอนโดยใช้เพลง, แบบฝึกทักษะ

Enhancing Thai Language Learning Achievement of Primary 3 Students in Mae Kon Spelling through Musical Materials and Skill Exercises

Panyapon Mhankong¹, Nattaphorn Chatyangthon², Watinee Sirichai³
,Donlaya Kaewkhamsaen⁴

¹Student in the Department of Thai, the Faculty of Humanities and Sciences,
Chiang Mai Rajabhat University

^{2,3,4}Lecturer in the Department of Thai, the Faculty of Humanities and Sciences,
Chiang Mai Rajabhat University

Received 21/05/24 Revised 29/06/24 Accepted 30/06/24

Abstract

The purposes of this study were: 1) to determine the efficiency of learning activities which used musical materials and the skill exercises to meet the criterion of 80/80, 2) to compare the learning achievement of primary 3 students in Mae Kon spelling before and after undergoing learning management with musical materials and skill exercises, and 3) to study the students' satisfaction with learning management with musical materials and skill exercises. The research instruments included lesson plans, music, skill exercises, tests, and the satisfaction assessment questionnaire. The target groups of this research was 21 primary 3 students at Banlakpan School enrolled in the first semester, academic year 2023. Statistics used for analyzing were percentage, mean and standard deviation. The results found that 1) the learning management method with musical materials and skill exercises had efficacy at 89.71/86.19, meeting the established criteria, 2) after learning through the musical materials and skill exercises, the students had statistically higher learning achievement than before and 3) the students' satisfaction with the musical learning and skill materials was at the high level ($\mu = 2.85$, $\sigma = 0.16$).

Keywords: Writing skill, Spelling section, Learning using music, skill exercises.

1. บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ภายในประเทศ รวมทั้งภาษาไทยเป็นวิชาหลักที่สามารถต่อยอดไปสู่วิชาอื่น ๆ ได้ ดังนั้น การสอนภาษาไทยจึงต้องสอนให้ครอบคลุมทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ดังนั้นทักษะเหล่านี้จึงจำเป็นอย่างมากที่จะช่วยพัฒนาเยาวชนและประเทศได้ ดังที่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทย พบว่า ผู้เรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง สาเหตุของปัญหาด้านการเขียนสะกด คำที่ผิดพลาดของผู้เรียนนั้นเกิดจากเหตุผลหลายประการ เช่น นักเรียนมีประสบการณ์ โดยเห็นแบบอย่างที่ไม่ดี ไม่รู้หลักภาษา ไม่ทราบความหมายของคำ เป็นต้น เช่นเดียวกับ โรงเรียนบ้านหลักปิ่นที่พบปัญหาด้านการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะในชั้น ประถมศึกษาตอนต้น

การที่จะให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องได้รับการฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ดังที่ เฉลิม เพ็ญนาม (2560, น. 38-39) ได้สรุปแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำไว้ว่า ต้องเริ่มจากง่าย ไปหายาก ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำและหลักการเขียนสะกด คำว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด อะไรบ้าง โดยให้นักเรียน ฝึกอ่าน ทบทวน หรือครูกับนักเรียนช่วยกันรวบรวมเป็นคลังคำศัพท์เพื่อใช้จัดกิจกรรมการ เขียนสะกดคำซึ่งครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระการอาจร่วมกันบูรณาการโดยใช้เนื้อหาวิชา

ที่ตนเองสอนมาฝึกฝนการเขียนสะกดคำควบคู่กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย

นอกจากนี้ สนิท สัตโยภาส (2556, น. 109) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ถ้าจะให้เด็กเรียนสนใจเรียนตลอดระยะเวลาเรียนโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย ตั้งใจเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้อย่างลึกซึ้งโดยไม่รู้ตัวนั้น ครูจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลาย “เพลง” ก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะสร้างบรรยากาศดังกล่าวนี้ได้ เพราะเพลงเป็นกิจกรรมที่เรายอมรับกันว่าการแสดงออกด้วยการร้องเพลงนั้นจะทำให้เกิดความสุข เบิกบานใจ และพอใจการแสดงออกทางศิลปะภาษา ทั้งยังส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอีกด้วย ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงมาตราตัวสะกดจึงทำให้นักเรียนสนใจ มีความสนุกสนาน และมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน ต่อครู ต่อโรงเรียน ประเด็นสำคัญก็คือได้รับความรู้ความเข้าใจและจดจำได้แม่นยำ

เนื่องจากเพลงมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและจดจำได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำเพลงมาประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กนของผู้เรียน รวมทั้งได้นำแบบฝึกทักษะมาบูรณาการร่วมด้วย เนื่องจากจะทำให้ทราบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำได้มากขึ้นเพียงใดหลังจากเรียนรู้เนื้อหาจากบทเพลงไปแล้ว ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อหาที่สอดแทรกอยู่ในบทเพลงได้หรือไม่ ดังที่ อนุศักดิ์ วิชาลัย (2550, น. 80) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มุ่งให้นักเรียนได้นำมาใช้ฝึกฝน ปฏิบัติ เพื่อทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วด้วยตนเอง ทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้คล่องแคล่ว เกิดความชำนาญและความแม่นยำ ซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ รวมทั้งเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของมนัลยา จินะแปง (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้เพลงประกอบการสอนแบบบูรณาการในการสอน เรื่อง โวหารภาพพจน์ พบว่าชุดการสอนเพลงแบบบูรณาการประกอบวิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพรวมเท่ากับ

86.84/87.67 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำ ในมาตราตัวสะกดแม่กน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ กลุ่มเดียวกันวัดผลก่อนและหลังการเรียนรู้ (One group pretest – posttest design) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านหลักป็น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 21 คน

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ

3.2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 5 แผน แต่ละแผนจะใช้ขั้นตอนเดียวกันทั้งหมด ในส่วนเพลงใช้เพลงจำนวน 5 เพลง และใช้แบบฝึก 5 แบบฝึก ซึ่งผ่านการหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม พบว่ามีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.75)

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ หาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.67–1.00 ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เคยเรียนมาแล้ว พบว่าข้อสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.50 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23 – 0.84 และแบบสอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

3.3.3 แบบประเมินความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ หาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม พบว่ามีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.75)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหลักป็น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยมีขั้นตอนการทดลองดังนี้

3.4.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน จำนวน 10 ข้อ

3.4.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะกับกลุ่มทดลองจำนวน 5 แผน ใช้เวลา 5 สัปดาห์

3.4.3 เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดแล้วจึงทดสอบหลังเรียน (Post-Test) กับนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน (ฉบับเดิม) จำนวน 10 ข้อ

3.4.4 ดำเนินการเก็บข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

3.4.5 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะโดยใช้การหาค่า E_1/E_2

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ

3.5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ (N = 21)

	คะแนนแบบทดสอบย่อยท้ายแผน/คะแนนเต็ม						คะแนน แบบทดสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	E ₁	E ₂
	10	10	10	10	10	50	10
Σ_x	205	204	158	153	178	942	181
μ	9.76	9.71	7.52	7.29	8.48	44.86	8.62
σ	0.54	0.64	1.63	1.15	1.47	3.79	1.43
ร้อยละ	97.62	97.14	75.24	72.86	84.76	89.71	86.19

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายแผนจำนวน 5 แผน ได้เท่ากับ 44.86 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.71 ในส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 8.62 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.19 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 89.71/86.19 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ

แบบทดสอบ	n	μ	σ
ก่อนเรียน	21	6.43	2.24
หลังเรียน	21	8.62	1.43

จากตารางที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียน

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ

รายการประเมิน		μ	σ	แปลผล
1	ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเรียนเสมอ	2.38	0.59	ปานกลาง
2	นักเรียนรู้สึกชอบบรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนาน	3.00	0.00	มาก
3	นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน	2.95	0.22	มาก
4	นักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	2.95	0.22	มาก
5	นักเรียนเข้าใจมาตราตัวสะกดแม่ กน ยิ่งขึ้น	3.00	0.00	มาก

รายการประเมิน		μ	σ	แปลผล
6	นักเรียนได้รับความรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน จากสื่อต่าง ๆ ยิ่งขึ้น	2.81	0.51	มาก
7	ผู้สอนมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอยู่เสมอ	2.81	0.40	มาก
8	การเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน โดยใช้เพลง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและชอบเรียนมากยิ่งขึ้น	2.90	0.30	มาก
9	การเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน โดยใช้เพลง ทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนและมีความสุขกับการเรียน	2.86	0.48	มาก
10	นักเรียนนำความรู้จากการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันได้	2.86	0.36	มาก
ความพึงพอใจโดยรวม		2.85	0.16	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.85$, $\sigma = 0.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด 3 ลำดับ คือ นักเรียนรู้สึกว่าการบรรยายในการเรียนการสอนสนุกสนาน และนักเรียนเข้าใจมาตราตัวสะกดแม่กนยิ่งขึ้น ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมากเท่ากัน ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.00$) ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจรองลงมา คือ นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน และนักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ความพึงพอใจในระดับมากเท่ากัน ($\mu = 2.95$, $\sigma = 0.22$) และการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและชอบเรียนมากยิ่งขึ้น พึงพอใจในระดับมาก ($\mu = 2.90$, $\sigma = 0.30$)

5. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

5.1 ผลการหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนตัวสะกดมาตราแม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 89.71/86.19 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

5.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนตัวสะกดมาตราแม่กน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.3 ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนตัวสะกดมาตราแม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.85$, $\sigma = 0.13$)

6. การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

จากการหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนตัวสะกดมาตราแม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 89.71/86.19 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้จริงทั้งในระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน จากเพลงมารู้จักแม่กน เพลงประกอบการสอนการเขียนมาตราตัวสะกดแม่กนเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของมาตราตัวสะกดแม่กน การสอนโดยใช้เพลงบูรณาการกับการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจ

และจดจำเนื้อหาของบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการใช้เพลงประกอบการสอน ช่วยสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนมีความสุข สนุกสนาน น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ ประกอบกับ เนื้อหาในบทเพลงเข้าใจได้ง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนที่ไม่ตั้งใจเรียนให้มาร้องและจดจำเนื้อหาจากบทเพลง ขั้นตอนการสอนโดยใช้เพลง ประกอบการสอนจะให้ผู้เรียนฟังการร้องและทำนองจากผู้สอนก่อนลำดับแรก จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านตามบทเพลงที่ติดบนกระดาน และสุดท้ายผู้เรียนร้องเข้าจังหวะไปพร้อม ๆ กัน กับการปรบมือ การสอนในลักษณะนี้ ผู้เรียนจะเข้าใจในเนื้อหาและเพลิดเพลินกับการเรียน ไปพร้อมกัน การสอนโดยใช้เพลงจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ไม่เครียดกับการเรียนมากเกินไปและไม่เกิดความเบื่อหน่ายกับบทเรียน รวมถึง การสอนโดยการใช้เพลงนั้นทำให้นักเรียนสามารถจดจำได้ง่าย เพราะในปัจจุบันเพลงเป็น สื่อกลางที่ทำให้มนุษย์มีความสุขและสามารถร้องตามได้ ผู้สอนนำเพลงไปสอนประกอบกับ บทเรียนก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนจำได้ง่ายมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ เทพลักขณา ข่อยนอก เศรษฐธิยา เป็รื่องพิชญธรร และ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2567, น. 98) ที่ระบุว่า การใช้เพลงประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยถือว่าเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่จะช่วยในการ จัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพลงช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาวิชาได้เป็นอย่างดี การนำ เพลงมาใช้ประกอบการสอนมีความแปลกใหม่ สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ เป็นอย่างดี และเห็นได้ชัดว่านักเรียนมีความสุขมากขึ้นกับการเรียนวิชาภาษาไทย และ สอดคล้องกับแนวคิดของ ปิตินันท์ (ประคอง) สุทธิสาร และคณะ (2550, น. 1) ที่กล่าวว่า เพลงเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ท่วงทำนองจังหวะและ ระดับเสียงที่ประสานกันให้ไพเราะและสื่อความหมายที่กระจำจก่เกิดแรงกระตุ้น เซลล์สมองให้หลังสารความสุขและผ่อนคลาย

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า การสอนโดยนำเพลงมาใช้เป็นสื่อช่วยเพิ่มแรงจูงใจและ ความสนุกสนานให้กับผู้เรียน การนำแบบฝึกทักษะมาใช้ร่วมกันจึงยิ่งส่งผลต่อการพัฒนา ความรู้ด้านการสะกดคำในมาตราแม่กน เนื่องจากนักเรียนสามารถฝึกอ่านเนื้อเพลง ฝึกการแยกคำ เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ได้ฝึกการออกเสียงคำศัพท์ และนำไปสู่การเขียนสะกด คำในแต่ละมาตราตัวสะกดอย่างถูกต้อง เพราะแบบฝึกทักษะมุ่งเน้นให้นักเรียนได้นำมา ฝึกฝน ปฏิบัติ เพื่อทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วด้วยตนเอง ให้เกิดทักษะ

และความชำนาญ ดังที่ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2552, น. 87) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียน หรือเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้สอน ได้ออกแบบชุดการฝึกเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ ตามศักยภาพของตน และมีความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก นอกจากนี้ยังเป็นการ เสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้คิดเป็น มีความรับผิดชอบ และมีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนรู้ เมื่อพิจารณาในส่วนงานวิจัยก็พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัลยา จินะแปง (2560) ที่ได้วิจัยเรื่อง การใช้เพลงประกอบชุดการสอนแบบบูรณาการในการสอน เรื่อง โวหารภาพพจน์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวาวีวิทยาคม อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ผลการหา ประสิทธิภาพพบว่า การวิจัยเรื่องการใช้เพลงประกอบชุดการสอนแบบบูรณาการ ในการ สอน เรื่อง โวหารภาพพจน์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวาวีวิทยาคม อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ประสิทธิภาพรวม เท่ากับ 86.84/87.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำในมาตรา ตัวสะกดแม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะการนำเพลงมาตรา ตัวสะกดมาใช้ร่วมกับแบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาที่เรียนได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น ซึ่งเพลงที่นำมาใช้เป็นเพลงที่มีลักษณะเนื้อหาไม่ยาก สั้นกระชับ เนื้อหาในบทเพลงบอก ลักษณะเฉพาะของมาตราตัวสะกดแม่กนไว้อย่างสมบูรณ์ ก่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายกว่า การสอนตามเนื้อหาในหนังสือ อีกทั้งยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สนิท สัตโยภาส (2556, น. 109) ที่กล่าวว่า เพลงเป็นจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้มีประการหนึ่งว่า นักเรียนจะ เรียนได้ดีและเข้าใจเนื้อหาบทเรียนก็ต่อเมื่อมีความสนใจในวิชานั้น ๆ การสอนภาษาไทย ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็เช่นกัน ถ้าจะให้นักเรียนสนใจเรียนตลอดระยะเวลาเรียน โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย ตั้งใจเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีความรู้ ความเข้าใจบทเรียนได้อย่างลึกซึ้งโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ

เทพลักขณา ข่อยนอก เศรษฐฐิยา เปื้องพิชญธรร และ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2567) ที่ได้ใช้เพลงประกอบการสอนรายวิชาภาษาไทย เรื่อง การใช้คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การใช้คำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์ วิจารณ์) พบว่า ก่อนใช้เพลงประกอบการสอนเท่ากับ 14.39 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 49.97 คะแนน หลังใช้เพลงประกอบการสอนเท่ากับ 22.26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.20 โดยมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 7.87 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกด แม่กน โดยใช้เพลงร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการนำเพลงแม่กนและแบบฝึกทักษะมาใช้ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะการเขียนสะกดคำ เมื่อผู้วิจัยได้นำเพลงและแบบฝึกทักษะมาบูรณาการเข้าด้วยกันจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจอย่างมากต่อการเรียน เพลงที่นำมาประกอบการสอนก่อให้เกิดความน่าสนใจ ไม่เบื่อหน่าย การเรียนการสอนไม่เครียด และบรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนาน ผู้เรียนจึงสนใจมากกว่าการเรียนแบบเดิม กล่าวคือการเรียนโดยใช้หนังสือเป็นหลัก ไม่มีสื่อการสอนที่น่าสนใจ และไม่กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียน ดังนั้นการเรียนการสอนโดยใช้เพลงมาบูรณาการกับแบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านสังคม ทำให้นักเรียนมีความชอบและสนุกสนานกับการเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัลยา จินะแปง (2560) เรื่อง การใช้เพลงประกอบการสอนแบบบูรณาการในการสอน เรื่อง โวหารภาพพจน์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเทพลักขณา ข่อยนอก เศรษฐฐิยา เปื้องพิชญธรร และ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2567) ที่ได้ใช้เพลงประกอบการสอนรายวิชาภาษาไทย เรื่อง การใช้คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการใช้เพลง

ประกอบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน

7. ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การนำเพลงมารู้จักแม่กนและเพลงแม่กนร่วมกับแบบฝึกทักษะไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่กน ครูผู้สอนควรเลือกเพลงที่มีเนื้อหาไม่ซับซ้อน ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย และมีทำนองที่ไม่ยุ่งยากสามารถทำให้ผู้เรียนนำไปฝึกร้องหรือทำความเข้าใจกับเพลงเองได้ อีกทั้งควรตระหนักถึงเนื้อหาในเพลงควรคำนึงถึงวัยของผู้เรียนด้วย ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้น และจะช่วยให้พัฒนาความรู้และทักษะของนักเรียนให้ดีขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ควรมีการนำเพลงประกอบการสอนและแบบฝึกทักษะไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระอื่นและเรื่องอื่น ๆ เช่น ชนิดและหน้าที่ของคำ ประโยค คำราชาศัพท์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จินะแปง มนัลยา. (2560) การใช้เพลงประกอบการสอนแบบบูรณาการ ในการสอนเรื่อง ไวยากรณ์ภาพพจน์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวาวีวิทยาคม อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย. *วารสารสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์*. 9 (2). 69-114.

- เฉลิม เพ็ญนาน. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 10(1), 69-84.
- เทพลักษณ์ ข่อยนอก เศรษฐียา เปื้องพิชญธร และ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. (2567). การใช้เพลงประกอบการสอนรายวิชาภาษาไทย เรื่อง การใช้คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารพุทธนวัตกรรมการจัดการ. 7 (1). 96-109.
- ปิตินันท์(ประคอง) สุทธสาร. (2550). กิจกรรมการสอนภาษาไทยด้วยเพลง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ มหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนิท สัตโยภาส. (2556). การสอนภาษาไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2550). รายงานการวิจัยการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนแบบมีส่วนร่วม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเครือข่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.